

JAGNIĘCY (5) *ai*

a jasne.

sg m N jagnięcy (1). ◇ G jagnięc(e)go (1). ◇ f A jagnięcą (1). ◇ n N jagnięc(e) (1). ◇ pl G jagnięcych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Przymiotnik od „jagnię”; agninus Calep (5) : áby dziećięciu rychło zęby roľły/ rozmieszay mozgu iágnięcego z mlekiem koźim á tym mu działľlá pomázuy SienLek 75v; Calep 44b.

W połączeniach szeregowych (3): Popiół s kości bydľá młodego/ iáko iágnięcych/ koźľęcych / ćielęcych/ gdy go ná ránę wśzeláką fypie/ chocia iednego s tych/ czyśćie fye pod nim goi. SienLek 146v, 6v, 47.

W charakterystycznych połączeniach: jagnięce(-y, -a) kości, mięso, mozg, skorka.

LW